

ΜΕΛΙΣΣΟΧΟΡΤΟ

Είναι φυτό πολυετές, ποώδες και έχει στέλεχος όρθιο. Έχει φύλλα ανοιχτοπράσινα, ωοειδή και οδοντωτά, τα άνθη του είναι μικρά και λευκά και η ρίζα του κυλινδρική σκληρή και ινώδης. Το φυτό φθάνει σε ύψος 80 εκατοστά και είναι χνουδωτό.

Φυτρώνει σε πάρα πολλές ακαλλιέργητες περιοχές της χώρας και σε καλλιεργημένους αγρούς. Έδαφος κατάλληλο για το μελισσόχορτο είναι το στεγνό. Καλλιεργημένο το φυτό διαρκεί 4-5 χρόνια.

Σπέρνεται σε σπορείο και μεταφυτεύεται την άνοιξη, ανθίζει τους καλοκαιρινούς μήνες, και το μαζεύουμε από τον Ιούνιο ως τον Σεπτέμβριο.

Το όνομά του το οφείλει στο ότι προσελκύει τις μέλισσες. Έχει τη μυρωδιά του λεμονιού εξαιτίας της κιτράλης και της κιτρονελλάλης που περιέχονται στο αιθέριο έλαιό του.

Είναι φυτό που θεωρείται ότι απομακρύνει το γήρας και θεραπεύει την ανικανότητα, ενώ είναι ευεργετικό στις νευρικές ανωμαλίες και ανακουφιστικό στους πόνους της δυσεντερίας. Είναι τονωτικό για την καρδιά, τον εγκέφαλο, το πεπτικό σύστημα και για τη μήτρα. Επίσης,

είναι ιδιαίτερα χρήσιμο σε νευρικές κρίσεις, υστερίες, ζαλάδες, άσθμα και για τις ημικρανίες.. Αναφέρεται ότι είναι απίστευτα αποτελεσματικό κατά του στρες, ότι ανεβάζει την διάθεση και μειώνει τα προβλήματα του ύπνου. Χρησιμοποιείται, επίσης, κατά των δηλητηριωδών τσιμπημάτων. Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως έγχυμα και ως αφέψημα.

Ήταν γνωστό από την αρχαία Ελλάδα και ήταν αφιερωμένο στη θεά Άρτεμις και καθώς θεωρείτο από πολλούς ερωτικό γούρι δεν έλειπε ποτέ από κανέναν. Στη Χιλή είναι αρκετά διαδεδομένο ως ρόφημα γιατί θεωρείται ότι «βοηθάει» στο αδυνάτισμα. Όπως και τον κορίανδρο τον χρησιμοποιούσαν οι μοναχοί της Καρμέλ για την παρασκευή κρασιού.

Πηγές:

1. www.votana.eu/ipertasi/yt-melisoorto.htm
2. <http://www.tsai.gr/melissa-p-252.html>
3. <http://www.hungry.gr/bahar/melissohorto.asp>
4. www.donkeyisland.gr/pages/melisoorto.htm
5. «100 βότανα 1000 θεραπείες», Κώστας Μπαζαίος, Εκδόσεις ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ, 1999

Μαρία Καραγεώργου